

MELDURIN

Jógvan Zachariassen, pastorur og parrádgevi

– Harafturat tykist tað ofta at bara vera EIN partur av hjúnabandinum, sum er sjúkur. Men tað kann følast, sum at alt er sjúkt, og man orkar tískil ikki at arbeiða fyri tí, og lættast er at blaka alt frá sær, sigur Jógvan.

At blíva tilvitaður um sína egoismu
Tað er ikki bara ein einkult orsök, at hjúnabond kunnu fáa trupulleikar. Satt at siga er tað torført at geva eitt einfalt svar, hvussu hjúnabandið skal røkjast á besta hátt. Men Jógvan metir, at vit fyrst av øllum mugu verða tilvitað um, hvørji vit eru og um egoismuna, sum býr í okkum.
– Vit eru øll innast inni

sjálvsøkin. Tá ein innsær og verður tilvitaður um hetta, kemur eyðmjúkleikin inn í lívið. Við tí torir og dugir man betur at samskifta við sín maka, sum samstundis førir til djúpari samskifti og eitt djúpari parlag. Við tí torir ein so betur at viðganga sínar feilir og eisini at fyrigeva feilirnar hjá makanum, sigur Jógvan.
– Manglandi samskifti er ein av høvuðsorsøkunum, at fleiri hjúnabond enda í skilnaði. Steðgar man at tosa saman, byrjar man at gera sínar egnu niðurstøður, hvat makin heldur og hugsar, og tá missir man skjótt hvørt annað burtur.
Eitt brotið hjúnabond ávirkar ikki bara mannin og kvinnuna, sum fara frá

hvørjum øðrum, men øll rundan um tey.
– Nógv líða undir tí, sum á enskum verður kallað »law of consequences«, sum merkir, at man sær burtur frá avleiðingum av sínum gerðum. Man velur at undirvurdera og feia undir teppið, hvussu nógv fer í knús rundan um seg, um eitt hjúnaband fer sundur. Ein sjálvur, børnini, familjan, vinfólk umframt onnur verða øll rakt, sigur Jógvan.
Tað perfekta sum oyðileggur
Fleiri hjúnabond enda í skiljnaði í dag enn fyri nøkrum áratíggjum síðani, sum tað kunnu vera fleiri orsøkir til.
– Tíðarandin hevur

heilt avgjørt sín leiklut í tí. Tað er vorðið alt meira vanligt at síggja fráskild pør, og tá er tað møguliga lættari sjálvur at lata seg skiljast.
– Men ein av teimum størstu orsøkunum til mongu hjúnaskilnaðirnar er, at vit gjøgnum miðlarnar verða fóðrað um tað perfekta. Ígjøgnum filmar, seriur, internet og líknandi fáa vit tveitt á okkum ímyndir um tað perfekta lívið og tað perfekta parlagið. Tá man sjálvur so sær, at lívið hjá sær ikki er perfekt, verður ivin sáaður, sum kann føra til ónøgd, og at man byrjar at leita aðra staðni. Men lat meg sláa tað fast, at tað perfekta og fullkomna hjúnabandið finst ikki, og

tað er av stórum týðningi, at fólk skilja tað.
Ein onnur orsök, at mong hjúnabond oyðileggjast, er, at nøkur grundleggjandi virði eru við at verða gloymd.
– Eitt fyrbrigdi sum »halgan«, har man setir nakað til síðis og gevur tí treytaleysa fremstu raðfesting, hevur í dag í stóran mun mist sín mátt. Vit liva ikki í eini tíð, har man bótir nakað sum fyrr. Gongur sjónvarpið fyri, keypir man eitt nýtt. Man kann siga, at vit á ein hátt liva í eini eingangsmentan, har tingini verða blakað burtur, tá tey ikki virkað longur. Tíverri er hetta eisini smittað av á parlag.
– Ofta verður sagt, at parlagið hevur trý stig.

Fyrsta stig er »brúðarferðin«, har alt er gott og ljósareytt. Man er forelskaður og dugir bert at síggja tað positiva og hava góð ynskir og stórar dreymar hvørt fyri øðrum. Men skjótt kemur annað stigið, sum er »vónbrot«. Hetta er tíðin, tá forelskilið hevur lagt seg, og man fær eyguni upp fyri, at persónurin, man hevur gift seg við, ikki er lýtaleysur. Gerandisspurningar stinga seg upp, hvør ger hvat. Hvør keypir inn? Hvør fer eftir børnunum? Hvør orðnar uppvaskið aftaná sunnudagsdøgurðan? Her gevast fleiri pør at arbeiða fyri parlagnum og kunnu tí koma til tað, at tey fara hvør frá øðrum. Triðja og týðningarmiklasta stigið er júst »halganin«, har man ásannar, at hjúnafelagin ikki er fullkomin. Hóast tað halgar ein seg til at elska og æra sín maka alt lívið. Tey góðtaka, at tey eru ymisk og stuðla hvørt øðrum, sigur Jógvan.

2 av 3 hjúnabondum halda
Við bókini »At elska og liva« ynskir Jógvan at geva føroyskum pørum eitt amboð at styrkja sítt hjúnaband.

– Nógvar bøkur finnst um parlag og hjúnaband runt í heimi, men ongin føroysk bók hevur higartil verið um evnið. Mitt ynski er, at fólk við at lesa bókina velja at halga seg til sín hjúnafelag og at arbeiða við parlagnum, sigur Jógvan, sum vísir á, at hjúnabandið krevur dagliga røkt.
– Eitt annað ynski við bókini er at broyta negativu ímyndina, nógv hava av hjúnabandinum, og at geva fólki vón. Hagtøl eru ofta uppi og venda, at upp til helvtin av øllum hjúnabondum enda við skilnaði. Slik tøl kunnu taka mótið frá fólki. Sannleikin er tibetur ikki so dapur, tí fleiri av hasum hagtølunum eru ikki bygd á veruligar og kritiskar kanningar, og nýggjar og neyvari kanningar vísa, at hjúnaskilnaður í fyrstu giftu er nógv lægri enn nevndu tøluni. Pør hava tørv á at vita, at tað er vón fyri teirra hjúnabandi. Bøn og vón mín er, at henda bókin kann vera ein hjálp at kveikja viljan hjá pørum at dagliga arbeiða fyri sínum hjúnabandi, sigur Jógvan Zachariassen at enda.
Bókin »At elska og liva«, sum telur 174 blaðsíður, kom í bókahandlarnar í gjár, 22. juli, og kann keypast fyri 175 krónur.